

କିନ୍ଧରୀରା ଧରବେ କୋରାସ

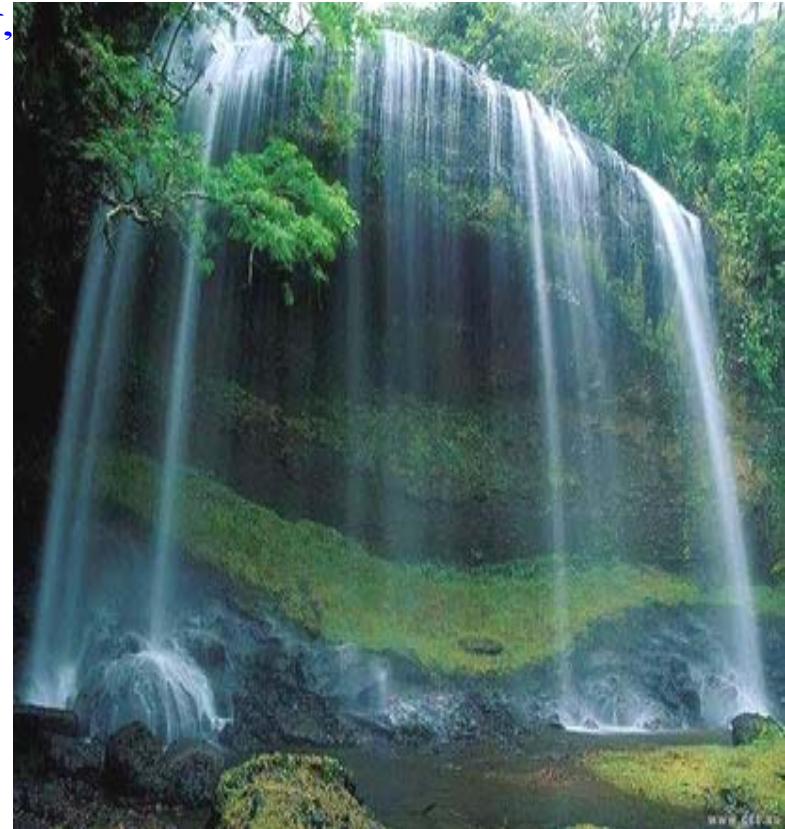
ଖନ୍ଦକାର ଜାହିଦ ହାସାନ

ଏକଟା ରାତଇ କାଟିବୋ ସାଁତାର ଚୋଖ-ପୁକୁରେ ମା ତୋର,
ଭେଣ୍ଟିଲେଟର ଲୋପାଟ ବୁଝି- ପୁଁଚକେ ଚଢୁଇ କାତର?
ମେ ପଥ ଗଲେ ତୁଇ ତବୁଓ ରାଖିସ୍ ମା କାନ ଛାଦେ,
କିନ୍ଧରୀରା ଧରବେ କୋରାସ ଆର କିଛୁ'ଖନ ବାଦେ ।

କୃଷକେଶୀ କୃଷାଣ-ବଧୁ, କୁଁଡ଼ୋ ବାଛତେଇ କାନା ?
ଫେର ହାରାଲୋ ଅଶ୍ରୁ ଯେ ଗୋ କ୍ଷୁଧାୟ ହାସୀର ଛାନା !
ଛୋଟୁ ଉଠୋନ ଏକଟୁ ଝାଁଟାଓ- ଜୋଛନା ଫେଲୁକ ଚାଁଦେ,
କିନ୍ଧରୀରା ଧରବେ କୋରାସ ଆର କିଛୁ'ଖନ ବାଦେ ।

ଦିନ ଗେଲ ଗୋ ଛା-ପୋଷା ଘାମ-ବେଚନଦାରେର ବଟ,
କାନ ପାତଲେଇ ଶୁଭ୍ରକରେର ବ୍ଲାଡ଼ହାଉଡ଼େର 'ଘେଟୋ !'
ବାରେକ ଏଖନ ହଦୟ ଦୋଳାଓ ଶବ୍ଦ-ଧରା ଫାଁଦେ,
କିନ୍ଧରୀରା ଧରବେ କୋରାସ ଆର କିଛୁ'ଖନ ବାଦେ ।

କତୋଇ ସବୁଜ କରଲି ତୋ ଲାଲ, ମାତ୍ରଭୂମି ଓରେ,
ଏକଟା ସିକି ରାଖଲୋ ଶୁଧୁ ସଦାଇ ଆଫିମଖୋରେ !
ଗାନେର ଦାଓଯାତ ଦେ ଫୁଲେରେ; ଏବାର ଉଚ୍ଚନାଦେ
କିନ୍ଧରୀରା ଧରବେ କୋରାସ ଆର କିଛୁ'ଖନ ବାଦେ ।

ଖନ୍ଦକାର ଜାହିଦ ହାସାନ, ସିଙ୍ଗୀ